

TÜRKÇE KUR'AN-I KERİM Y.NURİ ÖZTÜRK

14 - İbrahim

1. Elif, Lâm, Râ. Bir kitaptır bu. Ki indirdik sana, çıkarasın diye insanları Rablerinin izniyle karanlıklardan nura; Hamîd, Azîz olanın yoluna...
2. O Allah'a ki yalnız O'nundur göklerdeki ve yerdekiler. Hüsran haberi şiddetli bir azaptan, o küfre batmışlara...
3. Onlar ki sefil ve iğreti hayatı âhirete tercih ederler ve Allah yolundan alıkoyup o yolu eğri-büğrü yapmayı isterler. İşte bunlar, dönüşü olmayan bir sapıklık içindedirler.
4. Biz, görevlendirdiğimiz her resulü ancak kendi toplumunun diliyle gönderdik ki, onlara açık-seçik beyanda bulunsun. Bunun ardından, Allah dilediğini saptırır, dilediğini de iyiye ve güzele kılavuzlar. Azîz'dir, Hakîm'dir O!
5. Yemin olsun ki, biz Mûsa'yı, "Toplumunu karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlatıp bellet!" diye ayetlerimizle gönderdik. Şu bir gerçek ki, bunda iyice sabreden, çokça şükreden herkes için sayısız ayetler vardır.
6. Mûsa'nın, kendi toplumuna şöyle dediği zamanı da hatırla: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın! Hatırlayın ki, sizi Firavun'un hanedanından kurtarmıştı. Onlar size azabın en kötüsüyle acı çektiriyorlar, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlar, kadınlarınıza hayasızca davranıyorlar/kadınlarınızın rahimlerini yokluyorlar/kadınlarınızı hayata salıyorlardı. İşte bunda sizin için Rabbinizden gelen çok büyük bir deneme ve ıstırap vardır."
7. Rabbinizin şunu duyurduğunu da hatırla tutun: Eğer şükrederseniz, ben de sizin için mutlaka artıracam. Ve eğer nankörlük ederseniz hiç kuşkusuz benim azabım çok çok şiddetlidir.
8. Şöyle demişti Mûsa: "Siz de yeryüzünde bulananların tümü de küfre sapsanız, hiç kuşkusuz Allah mutlak Ganî, mutlak Hamîd'dir.
9. Sizden öncekilerin, Nûh kavminin, Âd'ın, Semûd'un ve onlardan sonrakilerin haberleri ulaşmadı mı size? Allah'tan başkası bilmez onları. Peygamberleri onlara açık deliller getirmişti de onlar ellerini ağızlarına itip şöyle demişlerdi: "Biz size gönderileni kesinlikle tanımıyoruz ve biz sizin çağırduğunuz şey konusunda karmaşa ve çıkmaza iten bir kuşku içindeyiz."
10. Resulleri dediler ki: "Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında mı kuşku? O sizi, günahlarınızı afftetsin, belirli bir süreye kadar size zaman tanısun diye çağırıyor." Şöyle cevap verdiler: "Siz de bizim gibi birer insandan başka şey değilsiniz. Atalarımızın kulluk ettiklerinden bizi yüz geri çevirmek istiyorsunuz. Hadi açık bir kanıt getirin bize!"
11. Resulleri onlara dediler ki: "Biz de sadece sizin gibi birer insanız, fakat Allah, kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmadan bizim size bir kanıt getirmemiz haddimize değil. İnananlar yalnız Allah'a dayanıp güvensinler."
12. "O, bize yollarımızı göstermişken neden Allah'a tevekkül etmeyecekmiz? Bize yaptığınız eziyetlere elbette sabredeceğiz. Tevekkül edenler yalnız Allah'a tevekkül etsinler."
13. Küfre sapanlar kendi resullerine şöyle dediler: "Ya tam bir biçimde bizim milletimize dönersiniz yahut da sizi yurdumuzdan mutlaka çıkarınız." Rableri de onlara şunu vahyetti: "Zalimleri muhakkak helâk edeceğiz."
14. "Ve onların ardından o toprağa mutlaka sizi yerleştireceğiz. Bu, makamımdan korkan, tehdidimden korkan için böyledir."
15. Ve Allah'tan fetih istediler. Ve her inatçı zorba perişan oldu.
16. Ardından da cehennem. İrinli bir sudan içirilecekler.
17. Onu yutmaya çalışacak ama boğazından geçiremeyecek. Ölüm her yandan üstüne gelecek de bir türlü ölmeyecek. Arkasından da dehşetli bir azap.

18. Rablerine nankörlük edenlerin amelleri, fırtınalı bir günde rüzgârın tarumar ettiği küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. İşte bu, dönüşü olmayan sapıklığın ta kendisidir.
19. Allah'ın gökleri ve yeri hak olarak yarattığını görmedin mi? Dilerse sizi yok eder, yepyeni bir halk getirir.
20. Bu, Allah'a hiç de zor gelmez.
21. Hepsi toplu halde, Allah'ın huzuruna çıkmış olacaklar. Ezilip horlananlar, büyüklük taslayanlara diyecekler ki: "Biz sizin birer uydunuzduk. Şimdi siz Allah'ın azabından bir kısmını bizden uzaklaştırabilir misiniz?" Cevap verecekler: "Allah bize kılavuzluk etseydi elbette biz de size kılavuzluk ederdik. Şimdi inleyip feryat etsek de sabretsek de bir. Sığınacak hiçbir yerimiz yok."
22. İş bitirilince şeytan onlara şöyle dedi: "Allah size hak bir vaatle vaatte bulundu, ben ise vaat ettim ama vaadimden caydım. Benim sizin üzerinizde bir sultam yoktu. Sizi davet ettim, siz de bana uydunuz. Hepsi bu. Şimdi beni kınamayı bırakın da öz benliklerinizi kınayın. Ne ben sizi kurtarabilirim ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Aslında ben sizin, daha önceden beni şirk aracı yapmanıza karşı çıkmıştım. Zalimler için acıklı bir azap öngörülmüştür."
23. İman edip barışa/hayra yönelik işler yapanlar ise rablerinin izniyle altlarından ırmaklar akan cennetlere sokulmuşlardır. Sürekli kalıcıdır orada. Birbirlerine esenlik dilemeleri, "Selam!" şeklindedir.
24. Görmedin mi Allah nasıl bir örnekleme yaptı: Güzel söz; kökü yerde, dalları gökte olan güzel bir ağaca benzer.
25. O ağaç, Rabbinin izniyle yemişlerini her zaman verir. Allah, insanlara böyle örnekler verir ki, düşünüp ibret alabilsinler.
26. Pis bir söz de gövdesi toprağın üstünde destek bulmuş bir ağaca benzer, dayanağı yoktur onun.
27. Allah, inananları dünya hayatında da âhirette de tutarlı sözle sağlamlaştırır. Allah, zalimleri şaşırır. Allah, dilediğini yapar.
28. Bakmadın mı şunlara ki, Allah'ın nimetini inkârla/nankörlükle değiştirdiler ve toplumlarını helâk yurduna kondurdular.
29. Yaslanacakları cehenneme kondurdular. Ne kötü bir duruş yeridir o!
30. Yolundan saptırmak için Allah'a eşler uydurdular. De ki: "Hadi, nimetlenin! Sonunda varacağınız yer ateştir."
31. İnanan kullarıma söyle: Namazı/duayı yerine getirsinler, kendilerine verdiğimiz rızıklardan, hiçbir alışverişin, hiçbir dostluğun olmadığı o gün gelmeden önce, gizli ve açık infak etsinler.
32. Allah odur ki, gökleri ve yeri yarattı. Gökten bir su indirdi de onunla size rızık olarak türlü meyveler çıkardı. Emriyle denizde akıp gitmeleri için gemileri hizmetinize verdi. İrmakları da emrinize verdi.
33. Görevlerini şaşmadan yapmak üzere Güneş'i ve Ay'ı da size boyun eğdirdi. Geceyi ve gündüzü de hizmetinize verdi.
34. Kendisinden istediğiniz her şeyden size bir parça verdi. Allah'ın nimetini saymaya kalksanız, sayıp bitiremezsiniz. Doğrusu şu ki insan, gerçekten çok zalim, çok nankördür.
35. Bir zaman, İbrahim şöyle demişti: "Rabbim, bu beldeyi güvenli kıl. Beni ve oğullarımı putlara kulluktan uzak tut!"
36. "Rabbim, onlar insanlardan birçoğunu saptırdılar. Artık beni izleyen bendendir. Bana isyan edene gelince, onun hakkında sen Gafûr ve Rahîm'sin.
37. "Ey Rabbimiz! Ben, çocuklarımdan bir kısmını senin kutsal evinin yanındaki, ziraata elverişsiz vadiye yerleştirdim ki, namazı/duayı yerine getirsinler, ey Rabbimiz! Sen de insanlardan bazı gönülleri, onlardan hoşlanır yap. Çeşitli meyvelerle onları rızıklandır ki, şükredebilsinler!"
38. "Rabbimiz, hiç kuşkusuz sen bizim gizlediğimizi de bilirsin, açığa vurduğumuzu da. Yerde de gökte de hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz."
39. "İhtiyar yaşımda bana, İsmail ve İshak'ı bağışlayan Allah'a hamt olsun! Benim Rabbim, duayı gerçekten çok iyi duyar."
40. "Rabbim! Beni, namazı/duayı yerine getiren bir insan yap. Soyumdan bir kısmını da. Rabbimiz, duamı kabul et!"
41. "Rabbimiz, hesabın ortaya geleceği gün; beni, anne-babamı ve inananları affet!"

42. Sakın, Allah'ı, zalimlerin yapmakta olduğundan habersiz sanma. O, onları, gözlerin korkudan donup kalacağı bir güne erteliyor, hepsi bu...
43. Başlarını dikerek koşuşurlar. Bakışları kendilerine dönmez. Yürekları tamamen boşalmıştır.
44. İnsanları, azabın kendilerine ulaşacağı gün konusunda uyar. O gün, zalimler şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Bizi yakın bir süreye kadar geri bırak da çağrına cevap verip resullere uyalım." Daha önce siz, kendiniz için çöküş ve bitiş yoktur diye yemin etmediniz mi?
45. Siz de o kendilerine zulmetmiş olanların barınaklarında oturmuştunuz. Onlara nasıl davrandığımız size açık-seçik belli olmuştu. Size örnekler de vermiştik.
46. Tuzaklarını kurmuşlardı ama Allah katında da onlar için tuzak var. Zaten onların tuzakları dağları yerinden oynatacak türden olsa neye yarar!
47. Sakın Allah'ı, resullerine verdiği söze ters düşer sanma. Allah Azîz'dir, intikam da alır.
48. O gün yerküre başka bir yerküreye dönüştürülür. Gökler de öyle. Hepsi o Vâhid ve Kahhâr olan Allah'ın huzurunda dikilir.
49. O gün suçluların, birbirine perçinlenmiş bukağylarla çengellendiklerini görürsün.
50. Gömlekleri katrandandır. Yüzlerini ateş bürümüştür.
51. Çünkü Allah, her benliği kendi kazandığıyla karşı karşıya getirecektir. Allah, hesabı çok çabuk görür.
52. İşte bu, onunla uyarılınsınlar, Allah'ın tek ilah olduğunu bilsinler, akli ve gönli işleyenler de ibret alsınlar diye, insanlara yöneltilmiş bir tebliğdir.